

Scénář Paměť národa – Miroslav Černota

ZŠ Jáchymov

Kája. K : Pan Miroslav Černota se narodil v Ostrově 6.ledna 1958. Když mu bylo deset let byl na prázdninách u babičky na Moravě, bylo 21. srpna 1968 když jeho babička brzy ráno všechny s křikem vzbudila.

Pamětník: 0:01:30 – 0:01:58

A říká děti vstávejte je válka. No, my jsme tomu tak jako nějak nevěřili, nebo si to ani neuměli pořádně představit, protože mi bylo deset. No, ale s bratrancem jsme prostě vyběhli ven, že se teda na tu válku půjdeme podívat. No a všude jsme viděli jenom prostě tanky, vojáky. No a vlastně jsme ani nechápali, co se děje.

Adélka: Druhý den 22.srpna se vracel domů se svou rodinou v trabantu. Jeli z Opavy přes Prahu až do Ostrova.

Pamětník: 0:02:15-0:02:36

Když jsme přijeli do Prahy, tak v té Praze jsem si říkal, že ta válka asi doopravdy existuje, nebo doopravdy je.

Protože v ulicích prostě byly barikády, hořela auta, hořely autobusy. Vojáci ruský tam lítali se samopalama, odstřelovali Národní muzeum.

Pamětník: 0:03:11-0:3:25

A když jsem to viděl, tak to prostě nemohla být žádná bratrská pomoc. Protože pokud chce někdo někomu pomoci, tak mu pomůže a nebude střílet do lidí.

Kája. K : Se svým otcem měl velmi napjaté vztahy, otec byl komunista.

Pamětník: 0:04:20-0:04:46

Takže jsme se dostávali jako do střetů.

A hádky byly potom čím dál tím častější, no, a když mi bylo asi sedmnáct, tak mi otec oznámil, že vstoupím do strany jako on. No, já mu na to ale odpověděl, že ani náhodou, že prostě mezi zločince nikdy nikam vstupovat nebudu.

Kája. K: Když bylo Panu Miroslavovi necelých 20let byl vzat do vazby za své politické názory, odvedli ho z vojny přímo do vazby.

Pamětník: 0:08:35- 0:08:56

No, to bylo právě na té vojně za ty moje názory. A za to, že jsem, jak se říká, nedržel hubu a prostě jsem kritizoval jak ty naše politiky, tak vlastně ten režim vůbec celkově, že fakt to bylo špatný a jak se říká, nějaký dobrák mě prostě udal.

Adélka: Ve vězení si našel i přátelé, kteří byli odsouzení též za politické názory a ti mu hodně pomohli.

Pamětník: 00:11:16-00:11:30

No a ty mi, ty mi pomohli jako hodně, protože když člověk přijde do lapáku, tak jako nemáte nic prostě, jako jo, žádný cigára, žádné peníze, prostě nic.

Kája. K: Ve vězení měli fond pro nové vězně odsouzené za politiku.

Pamětník: 0:13:08- 0:13:51

Oni spravovali ten finanční fond, který se týkal jenom lidí, který tam byli za politiku zavřený, takže z tohohle fondu podporovali ty nový, který přišli. Takže mi řekli, hele, potřebuješ peníze, není problém, řekni si, kolik chceš půjčit, my ti půjčíme z toho fondu.

Adélka: Práce, kterou musel pan Miroslav ve vězení vykonávat byla opravdu velmi těžká.

Pamětník: 0:16:36-0:17:07

Já jsem dělal práci, že jsem byl na takzvané přetmelovačce, no a to bylo, já to zkrátím, prostě byly tam kovový aparáty, jeden vážil asi tři a půl kila a za jednu šichtu, za těch osm hodin, mi rukama prošlo pár tun železa vlastně, který jsem musel jako přehazovat z jedné ruky do přístroje, z přístroje do druhé ruky a posílal jsem to dál. Takže práce jako těžká byla.

Kája: Ve vězení si prožil těžké časy, při propuštění byl šťastný, ale ještě dlouho nesl následky toho, co musel prožít.

Pamětník: 0:22:-19-0:22:50

No a máma na mě čekala na náměstí v Plzni, jako vezla mi teda zimní bundu. Takže mně ji přivezla. No, a když mě viděla, tak jenom říkala, Ježíši Maria, to je hrozný, jak vypadáš. No protože je pravda, že když mě zadrželi, tak jsem vážil tehdy asi nějakých 78-79 kg. A když mě pouštěli z kriminálu, tak jsem vážil 49 kg.

Adélka: Na závěr pro nás má pan Miroslav vzkaz.

Pamětník: 0:28:32-0:29:11

Abyste se nikdy nenechali zlomit, což znamená, když budete vědět, že máte pravdu tak si za ní stůjte, protože ať je to jak je to tak když uhnete tak si vlastně pošramotíte sami svůj charakter a svoje svědomí a myslím si, že to je jako dost podstatný a hlavně si važte té svobody.

„Abyste se nikdy nenechali zlomit, což znamená, když budete vědět, že máte pravdu tak si za ní stůjte“